

Forum Beneficiale, Sive Quæstiones & Responsa Canonica

Materiam De Beneficiis Universam Ex Beneficialistarum tam antiquorum,
quàm recentiorum placitis complectentia. Opus methodo novâ, & clarâ in
tres digestum Partes ... accuratè, ac copiosè instructae

De Vacatione, Amissione, Et Extinctione Beneficiarvm ...

Leuren, Peter

Coloniæ Agrippinæ, 1704

347. An, dum tale beneficium impetratur à Papa tanquam vacans per
obitum, necesse sit facere mentionem mensis, & exprimere speciem
vacationis inductæ per hanc regulam.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74494](#)

n. 12. citans Sarnens. hic q. 33. n. 2. & 3. Rebuff. hic gl. 12. n. 5. Boerium decif. 348. n. 3. &c. & à fortiori AA. illi autem citati pro sententia prima; dum enim regula hæc imponens pœnam nullitatis resignationis, & inducens vacationem per obitum introducta ad coercendas fraudes, ne scilicet ex fraude & dolo commodum & fructum ex dictis resignationibus consequerentur resignatarii in præjudicium ordinariorum collatorum, utique spectat favorem Ordinariorum, adeoque quod in favore illorum inductum est, æquitas postulat, ut non detorquatur in eorum odium, & præjudicium, ut contingat, & cederent hujusmodi resignations in præjudicium Ordinariorum, si talia beneficia resignata, etiam in manibus Ordinariorum, essent reservata Papæ, seu subtrahentur eorum collationi. Paris. loc. cit. n. 13. Adde, quod reservatio sit odiosa & restringenda, & per consequens non inducenda, nisi in casibus expressis, juxta Gemin. Bellam. Calder. &c. apud Paris. cit. n. 13. Jam vero regula non inducit reservacionem in resignatis extra Curiam; cum de hoc nullum in ea verbum dicatur. Paris. ibid. Neque etiam (qua est ratio Lott. loc. cit. n. 58.) in hoc casu facta resignationis coram Ordinario ostendit potest reservatio ratione loci, ut factum in precedente casu, nempe resignationis tentata in manibus Papæ; sive enim attendamus obitum verum, sive fictum, semper locus vacationis est extra Curiam; cum enim regula fingat, eum obiisse tunc, cum fuit tentata resignatio, resignatio autem tentata sit extra Curiam, nimurum coram Ordinario, impossibile est, fingere locum vacationis in Curia. Neque etiam obrandi potest reservatio ratione temporis, ut Lott. n. 59, nempe mensis, in quo contigit illa ficta mors, dum nimurum tentata resignation in mense Apostolico, quia repugnat æquitas, ut Lott. n. 60. ut, quod in dicta suppositione seu fictione regula in favorem collatorum inferiorum introductum, in eorum odium detorqueri non debet, ut dictum. Sicut econtra evitari nequit reservatio regula reservatoria mensum, si post tentatam resignationem hujusmodi obitus verus contigisset in mense Apostolico. Lott. n. 58. quia alias manifestè aperiretur via fraudibus contra ipsum conditorem regula; & sic non tantum non confisteret æquitas pro retrahitione seu translatione temporis obitūs, sed palpabilis insurgeret iniurias, ut idem hoc casu non adeo observari debeat vis hujus regulae: fingentis, quia dum concedit inferioribus facultatem providendi de vacantibus per obitum, in certis mensibus, intelligitur de obitu naturali vero, non de civili & ficto. Ita fere Lott. n. 61.

4. Porro ampliarur responsio, ut licet Ordinarii contulerint tale beneficium per perpetuum ut vacans per resignationem, possint tamen denuo illud ut vacans per obitum conferre; licet enim regula annulles collationes talis beneficii factas in vim resignationis, non tamen ob id male factum auferat potestatem conferendi tanquam per mortem vacans. Paris. cit. q. 10. n. 19. citans Rebuff. in pr. ad hanc reg. gl. 12. n. 15. ubi etiam n. 20. testetur, sic resolutum à Rota, & conf. 72. ubi adducat rationes, & respondet contraria.

Questio 347. An dum tale beneficium impetratur a Papa tanquam vacans per obitum, necesse sit facere mentionem mensis, & exprimere speciem vacationis inducere per hanc regulam?

1. Respondeo ad primum affirmativè. Ita sentire videtur Lott. l. 3. q. 15. n. 22. ubi ait: Nihilominus si resignatus obtineat novam provisionem tanquam de vacante per obitum, iuxta regulam teneatur exprimere mensem, alias ei obstat regula de mensibus.

2. Respondeo ad secundum affirmativè quoque Paris. l. 12. q. 10. n. 23. citans Sarnens. hic q. 35. n. 4. eo quod vacatio obitūs, de qua in hac regula, sit facta (saltē quod modum) & in materia ambitiosa, ut sunt imprestationes, appellatione vacationis autem veniat vera, non facta & qualificata. Paris. ibidem n. 24. & 25.

Questio 348. An, si facta resignatione in manibus Papæ, ante consensum prefustum (intellige, in Camera vel Cancellaria Apostolica) moriatur Papa, & post mortem Papa prefestur nihilominus hic consensus, & resignans dein moriatur infra viginti dies à prefrito consensu illo, locum habeat regula?

Respondeo negativè Paris. l. 12. q. 11. n. 1. ex Sarnens. hic q. 32. n. 4. dies enim illi viginti superviventia post prefustum consensum à regula constituti non arcebant in hoc casu resigantem; quia regula Cancellaria per mortem Papæ exprimit, adeoque jam remoto obitaculo regula hujus, resignatione regulabitur juxta jus commune, & sic beneficium vacabit per resignationem. Paris. ibid. n. 2. Secus tamen esse tradit. Paris. ibid. n. 6. ex eodem Sarnens. loc. cit. n. 7. si vivente adhuc Papæ dictus consensus fuisset prefatus, eo quod, licet tunc moriatur Papa, non cum resigante intrâ illos viginti dies à prefrito consensu, locum habebit regula, eo quod tunc semel locum habuit regula: adeoque videatur tunc etiam mortuo Papâ durare ejus effectum, ut Decius, Anch. Joh. And. Paris. n. 7. Item secus esse, ait Paris. n. 4. & 5. in Gallia, utpote ubi regula hæc non extinguitur per mortem Papæ, quia lex regni facta est per registrationem & receptionem in Parlamento, teste Rebuff. hic gl. 9.

Questio 349. An, qualiter (pro diversis casibus, qui hic incidere possunt) & à quibus derogetur hæc regula?

1. Respondeo ad primum primò: In permutationibus plerumque confusivis Pontifices derogare huius regulae. Paris. l. 12. q. 14. n. 1. Azor p. 2. l. 7. c. 28. q. 10. citantes Rebuff. super concordat. rubric. de collat. §. volumus. Mandos. in pr. signat. grat. tit. derogationes regular. vers. regule prædictæ.

2. Respondeo ad primum secundò: In aliis resignationibus teste Mandosio loc. cit. sapius derogatum tempore Leon. X. tempore vero Pauli III. non nisi raro ex magno favore, & importunitate precibus. Azor loc. cit. Paris. loc. cit. n. 2.

3. Respondeo ad primum tertio: Extra Italiam solere